

RENAȘTEREA

„Că nu voi sunteți cei
ce grațiți, ci Duhul Tată-
lui vostru este care gra-
iește întru voi“.

Matei 10, 20.

Organul Episcopiei ortodoxe române a Vadului, Feleacului și Clujului

Redactor: Prot. A. FAUR

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Malinovski Nr. 18.

Comunicatul Sfintei Patriarhii

despre reintegrarea bisericii greco-catolice în biserica ortodoxă

Sfânta Patriarhie a Bisericii Ortodoxe Române comunică:

Un număr de 38 protopopi și preoți greco-catolici, delegați de majoritatea clerului greco-catolic din toate județele Ardealului și Banatului, s'au adunat la Cluj în ziua de 1 Octomvrie a. c. pentru a discuta apelul făcut de I. P. S. Patriarh

și I. P. S. Mitropolit al Ardealului, pentru revenirea Bisericii greco-catolice în sânul Bisericii Ortodoxe.

În urma discuțiilor purtate, adunarea în unanimitate a hotărât revenirea la ortodoxie, semnând în acest sens o proclamație și un apel către cler și credincioși. Delegații au por-

nit apoi la București pentru a supune hotărârea lor Sfintei Patriarhii a Bisericii Ortodoxe Române.

*

Duminecă, 3 Octomvrie c., la orele 9 dim., delegația a fost primită în ședință solemnă de către Sf. Sinod, iar la orele 11

dim. s'a oficiat un Te-Deum special, în sobor cu delegații, în cadrul căreia s'a consfințit reintegrarea bisericii românești din Ardeal. Slujba religioasă a fost transmisă prin radio.

În numărul viitor al foii vom da pe larg desfășurarea solemnității și cuvântările ținute.

LAUDA MUNCII

„Fiul Dulgherului“, așa cum l'a numit răutatea contemporană, a instituit pe lângă alte legi și *legea muncii*. Condiționând mântuirea de acțiunea omului pentru descătușare din hedonism și rânduind ca nouă motivare a faptelor omenești, Iisus Hristos a investit „lumea nouă“ cu legea muncii și a statornicit o virtute necunoscută sau puțin stimată altădată: *virtutea muncii*.

În ordinea materială, virtutea muncii este cea mai puternică *valoare selectivă* și va rămâne, pentru lumea creștină, valoarea mântuitoare de egoism. Cu adevărat egoismul, care este un proces de achiziție centrifugală a întregului util către individualitatea noastră, nu cunoaște un dușman mai eficace decât munca.

Munca eliberează ființa de sub obsesia trebuințelor instinctuale și *plasează centrul de gravitate în realizarea ei*. Nu-i de mirare că marii muncitori, pasionații muncii nu mai văd în aceasta un beneficiu reflectat către trebuințele lor, ci *sint plăcerea muncii* prin certitudinea ce le dă realizarea ei.

Sistemul de prevedere a indivizilor care-și adună provizii cu mult peste utilul lor este un rezultat al dezechilibrului dintre ordinea socială și experiența individuală. *Indestularea nu trebuie confundată cu îmbogățirea*. Dacă cea dintâi este admisă și de legea creștină, cea de a doua, neputându-se justifica decât ca o potențializare nelogică a instinctului de posesiune, nu poate fi decât repugnată de legea lui Hristos.

Bogăția nu este un rezultat al muncii. Cine va analiza ca-

zurile speciale ca și toate procesele generale de îmbogățire, critica obiectivă îi va adevăra că bogăția este un proces de eludare a legii și se realizează — cu excepția unor cazuri rare — printr'o acuitate a simțului posesiv și printr'o falsificare a legii echității dintre profit și efort.

Fără a considera bogăția ca un furt, subscriem însă adevărul că orice acumulare de bunuri dincolo de consumul personal, (pasiunea posesivă) prin mijloace ilicite, produce un dezechilibru în distribuția bunurilor din societatea umană și prin aceasta facilitează declanșarea animozităților dintre diferitele stări sociale. Prin declanșarea instinctului de posesia omul își pierde calitatea de „fiu“ al Creatorului și se transformă într'un produs material din genealogie banală a firii. Materia deslănțuită care caută materia este un cerc vicios în care omul se pierde fără a-și putea reveni.

„Discriminările sociale“ sau diviziunile pe care le face ordinea materială după criteriul dozării de bunuri, este o împărțire arbitrară din punct de vedere logic și total a moralei. Clasele sociale s'ar putea institui pe criteriul virtuții. Or în ordinea materială nu există o virtute cu un potențial mai superior decât munca.

De aceea corectând mentalitatea obișnuită, subscriem o nouă împărțire a ordinei materiale după manifestarea acestei virtuți și, ca creștini, vor binecuvânta o împărțire a oamenilor după virtutea muncii, singura putere selectivă care are valabilitatea atât pe plan logic cât

și înaintea spiritului critic.

Ordinea socială bazată pe principiul muncii este o ordine socială naturală și orice alte contrafaceri ale acesteia sunt nule și pernicioase buneistări generale.

Munca în acest sens este o *valoare eliberatoare, care împreună* chemările hedonice cu dragostea de semenul nostru. Cât de sublime gesturi de afecțiune paternă nu se pot vedea în fabrici, în uzine sau în miile de îndeletniciri, atunci când meșterul îmbracă în intima dragoste chipul ucenicului căruia îi dăruiește taina muncii sale. Care artist a realizat tabloul atât de frecvent, dar atât de mare, ce se desprinde de pe chipul celui inițiat atunci când, sub controlul binevoitor al meșterului-părinte, realizează primul semn al muncii lui?

Dăruirea cere dela unul la altul, comunitatea de sublimi, dragoste din râvna lor este un potir în care se preface o nouă cuminecătură: *virtutea muncii*.

Eliberatea din egoism ce se petrece în astfel de stări și cazurile când ea se petrece cu adevărat ar trebui răspândite la infinit pentru ca să se generalizeze și acolo unde munca este o povară și un refuz permanent, acceptat doar ca o fatalitate.

Să facem din muncă o valoare și o practică de fiecare zi; iar când pentru toți oamenii vom întocmi *un cult și un cod al muncii* am săvârșit o inovație egală, pe plan material, cu actul mântuirii.

Societatea umană care va putea aduce masele sale către aceasta nouă cupiditate și va face din muncă cea dintâi virtute selectivă, adăugându-i a-

cesteea ansamblul de trăire interioară, va reuși să aprindă un nou soare pe firmamentul cosmosului nostru nostru redus la dimensiunile planetare. Și făclia de lumină, enormă torță vie, va desființa întunerecul posesiv, pasiunea de bogăție, reducându-o la o simplă maladie istorică, vindecabilă prin terapeutica muncii.

Virtutea muncii nu produce valori exclusiv materiale. Prin integrarea ființei umane în ordinea ei, virtutea muncii sondează domeniile suprapemporale și prin penetrație lentă, un adevărat proces de osmoză harică se întâmplă între virtutea muncii și valorile transcendente.

Prin procesul de descătușarea din instinct, prin eliberarea de sub obsesia foamei și prin focalizarea chemărilor ei în jurul principiului creator mai mult decât al celui util, virtutea numai crează *premisele echilibrului* între formule materiale și cele superioare șieși. Echilibrul preconizat de valoarea muncii are cele mai multe șanse de permanentizare fiindcă aduce în balanța sa, din ființa noastră, factorul cel mai reprezentativ, simbolul ființei materiale: munca. Iar din ordinea supranaturală cheamă spre sine dragostea de semen, care este cea mai fecundă valoare mântuitoare.

Munca și dragostea de semenul nostru sunt oarecum virtuți concrescute din acelaș isvor și se nasc condițional una din cealaltă. Nimeni nu va putea spune despre sine că ascultă de porunca dumnezeiască a dragostei, *când nu acționează* în acest sens. De aceea Hristos condiționa mântuirea celor bogăți de împărțirea averii lor care este și va fi un balast pentru eli-

berarea din condițiunile materiale, iar pentru ceilalți spune prin glasul apostolului: „cine nu muncește, să nu mănânce“.

Munca este talantul ce trebuie înmulțit înainte ca „Judecătorul“ să cerceteze pe slujbașii lui. După cum susținea Hesiod, pentruca omul să scape de fiara din sine, nu are altă scăpare decât *munca*. Munca transformă ființa umană în toate compartimentele de manifestare. Ea prefăce instinctul de conservare în valoare socială și potențializează valoarea socială până la ipostaza morală de bine vestire.

Pe calea muncii, omul social devine membru al comunității morale care decretează dragostea de oameni ca o supremă virtute și integrarea lui în istoria

veșnică este o simplă „treaptă formală“.

Societatea omenească care se construiește pe ideea muncii și favorizează dezvoltarea ei până la biruințele majore, este o societate care poate râvni la pace și poate promite membrilor săi fericirea.

Finalizând principiul muncii către dorința de pace, de bunăstare și activându-l prin elanul dragostei de semenul nostru, *munca se încreștinează*. Ea devine virtute mântuitoare nu numai pentru lumea materiei ci și pentru veșnicia faptelor transcendente.

Făcând din muncă mijlocul de pace, și din muncitori „făcători de pace“ implicit îi facem pe aceștia și pe noi înșine „fii ai lui Dumnezeu“. **Părintele GHEDEON**

care plăteau taxe.

Biserica era în fața unei văl prăpăstoase, izolată de orașul ne-meșilor. Și astăzi după ce a trecut aproape un veac dela edificarea ei - căci aceasta biserică s'a resfințit - aceeași vale își prelinge undele prin fața ei fără să se fi adus o prea mare schimbare în fixarea malurilor sale.

În anele istoriei bisericesti, orașul Turda este însemnat și pentru două evenimente deosebite ce s'au petrecut. Aici a fost ales în 1810 Vasile Moga de episcop al Românilor de lege răsăriteană, după ce dela 1700 n'am mai avut episcop de origine română. Tot aici s'a făcut alegerea de episcop după moartea lui V. Moga, în 2 Dec. 1847, între candidații fiind și Andrei Șaguna.

Între anii 1860 și 1901 biserică ortodoxă din Turda a fost păstorită de o serie de preoți din familia Bologa.

La 1901 s'a stabilit aici fiertatul Prot. Stavrofor Iovian Mureșan, de numele cărui se leagă toate așezămintele de seamă din Turda. Odată cu punerea petrei de temelie ale actualei catedrale dela Turda, protopopul a fost ajutat de preoți ajutatori Vasile Maximilian, azi preot pensionar la Cluj și Emil Mureșan, preotul paroh al acestei biserice.

Biserica din deal a fost martora tuturor evenimentelor ce s'au petrecut la Turda dela 1860 încoace.

Pe lespede ea și-au aplecat genunchii pentru rugăciune credincioși în toată bună vremea. Modestă și retrasă de celelalte biserici din înima Turzii, a stat neclintită de strajă la sufletul credincioșilor respirați pe toate coclaurile dealului din partea de răsărit a orașului, de aceia buni credincioși au ținut la ea și atunci când în apropiere își înalță în zare turlele frumoase catedrale ce domnesc orașul. În atmosfera ei tainică sufletul credincioșilor de astăzi se îmbină cu sufletul celor ce și dorm somnul de veci în cimitirul din apropiere.

Bântuită de furtună și afumată de de vreme, biserică își aștepta de mult o haină nouă. Condusă cu priecere de Consiliul și Epitropa Parohială în frunte cu actualul ei preot

paroh Emil Mureșan, biserică s'a înalt în întregime. I s'a edificat un turn și s'a făcut în întregime pictura. Deasemenea, i s'a făcut și un iconostas nou. Arta sculptorului Pop dela iconostas și pictura profesorului Mihon de pe iconostas și boltitură s'au îngemănat atât de armonic încât au reușit să schimbe pe deaintregul interiorul acestei biserice istorice. Culorile line și apropiate de inimă ale sfinților și gingășia cu care s'au executat ornamentățiile de pe iconostas inarpează sufletul făcându-l să uite că s'ar afla într'o biserică ce se apropie de vârsta unui veac.

În drum spre biserică

În vederea praznicului P. S. S. Episcopul Nicolae a plecat în dimineața zilei de 12 Sept. dela Cluj, în tovarășia P. C. preoți Augustin Faur cons. eparhial, Const. Hașcău, secretar și a Diaconului Sever Suciu. La bariera orașului Turda a fost întâmpinați de o delegație de credincioși, compusă din Domnii Ivan Petrișin delegatul Primăriei, Dr. E. Maior și Dr. S. Revede. Dl. I. Petrișin a urât P. S. Sale bun venit pe pământul orașului Turda.

Continuându-și drumul mai departe au ajuns în fața bisericii.

În fața porții frumos împodobită cu ghirlande de flori aștepta poporul credincios în frunte cu P. C. Aurel Gliga, protopopul tractului. Alături de P. C. Sa mai erau preoții: Grigore Biji și N. Albilescu profesori; Gh. Giurgiu din Călărași, Nichita Avram din Opișani, Ion Gligor Turda, Ploscoș Simion Coman Turda și Ioan Hânza din Poiana. Din marea multime a credincioșilor mai însemnăm câteva nume: N. Moarcăș dir. B. N. R. I. Ianeș dir. Bancii Centrale, Dr. I. Lupescu medicul Șef al Asig. Sociale Dl. N. Rata, primul președinte al Tribunalului, N. Corneagă, prim-procuror, I. Fost Șeful Ocol. Silvic, Dr. Maior, T. Gomboș Dr. Ghileșan I. Brumă, Ioan Ciortea și Ilie Mureșan epitropi. După cuvântul de bineventurare al protopopului tractual, au mai făcut câțiva pași spre a asculta pe P. C. Emil Mureșan, care și-a exprimat bucuria de a vedea pe Prea Sfinția Sa în mijlocul credincioșilor

Praznicul dela Turda

Duminecă, 12 Sept. c. credincioși din Turda au petrecut clipe de aleasă înălțare sufletească. Sărbătoarea a fost prilejuită de actul resfințirii bisericii celei vechi din cartierul românesc al orașului. Solemnitatea s'a desfășurat sub vraja unei zile senină de început de toamnă.

Încercând să depănăm pe răbojul vremii momentele mai de seamă din această zi, cred că nu e fără importanță să subliniem câteva date mai de seamă din viața acestei biserice și a credinței noastre de pe pământul istoric a orașului Turda.

Din trecutul orașului

Documentele vechi amintesc de existența elementului românesc pe aceste platurile cu mult înainte de venirea Ungurilor. Voievozii și Cnezii își făceau judecățile după „legea rumânească“ consemnată în cronică sub numele de „Iust-Valahicum“. În Turda stăpânea Voivodul Turda, care își avea starea la Conacul dela Ferma Statului și se numea Voivodul Sali-

nelor, având sub stăpânirea sa Ocnele Clujului, ale Turzii și cele dela Ocnele Mureșului. Românii locuiau pe vremea aceea partea de Apus a orașului având biserică și școală. Fiind distruse mai apoi, pe vremea regelui Matei Corvinul li sa admis să-și clădească o altă biserică în apropiere de saline. Biserica aceasta, cu toate dependențele ce erau legate de ea, la 1700 s'a unificat cu Roma. Până în ziua de astăzi ea este parohia centrală a Românilor gr. catolici, având acolo sediul protopopesc.

Rămăși fără biserică, credincioși ortodocși și-au clădit pe la mijlocul veacului al XVIII-lea o biserică de lemn în dealul de sub vîr al orașului, unde este astăzi cimitirul celor două confesiuni românești. Lovită de un trăsnet biserică a ars până în temelii. Cu înțelegerea și ajutorarea moșterului Jozsika din Moldovenești, român de origine, credincioși și-au edificat între anii 1855-1860 o biserică nouă pe două locuri de casă pentru

FOILETON

Atitudinea Românilor din scaunul Mureșului față de Unirea cu Roma (1699)

II.

Mărit Guvern Regal!

Dorim din inimă ca Dumnezeu să țină pe M. Voastre mulți ani în bună sănătate.

Trebuie să aducem cu supunere la cunoștință M. Voaste, că în 24 Ianuarie 1699 am început conform poruncii M. Voastre să facem anchetă în scaunul Mureșului între preoții români și credincioșii lor, cu care religie vreau să se unească. În ziua numită am ieșit în Bandul de câmpie din acest scaun și conform poruncii s'au strâns acolo din parohiile românești preoți lor cu credincioși, pentru a ne comunica deciziunea lor, cece s'a și făcut.

I-II. *Micești și Nasna*: Dintre Români bătrâni, neavând preot, s'au adunat cei scriși mai jos, declară pe buna lor conștiință: Ei rămân și pe mai departe în religia, în care au fost și până acum. Maior Nicolae, Pasztor Ștefan, Nagy Ștefan, Spos Gheorghe, Szöcs Simion, Puskas Ioan, Tatar Gheorghe, Makuly Ioan, Pasztor Bucur, Moise Andrei, Nyerges Dumitru.

III. *Hărtău*: Și de aici s'au adunat Români bătrâni scriși mai jos: Szabádi Ioan, Moldovan Andrei, Burgozan Todor, In Gavril, Moldovan Dimian. Mărturisesc că în religia, în care au fost

până acum, în aceia vreau să rămână până la sfârșitul vieții.

IV. *Morești*: Preotul român de aici Ilie declară, că în religia, care a fost până acum în aceea vrea să rămână până la moarte.

Credincioșii: Kerekes Ioan, Bercse Grigore. Bercse Ioan, la fel mărturisește și ei cu tot satul.

V. *Bandul de câmpie*: Aici nefiind preot acești credincioși: Oláh Ștefan, Meszáros Ștefan, Voika Ioan, Kerekes Nicolae, Maior Ioan, Szegény Ioan, Palagya Nicolae, Komsa Martin, To Ianos, Bunya Stan. La fel declară ca cei din Morești.

VI. *Mădărașul de câmpie*: Nefiind preot român, acești credincioși: Kullogo Ioan, Comsa Martin, Bukur Ioan, Naska Todor, la fel declară ca cei din Morești.

VII. *Tiptelnic*: Nefiind preot, acești credincioși: Visa Ioan, Kuth Mihail, To Ioan, Fekete Ioan, declară ca și cei din Morești.

VIII. *Orotul de câmpie*: Din Bandul de câmpie am mers în Oroful de câmpie în casa popii român Vasile și acolo ascultându-l a declarat: Religia ce a ținut până acum și în care s'a născut, în aceea rămâne și o ține până la moarte. Credincioșii: Moises Simion, Buksa Bucur, Margina Ursul, Varga Dumitru, Trif Nicolae, Hodoș Ioan, Podar Damian, Pakular Gheorghe. Toți sunt și rămân în religia și credința ce le spune preotul lor.

IX. *Pănet*: În 28 Ian. am mers în Pănet la casa judeului comunal Márton Andrei și acolo

s'au adunat preotul român Dumitru, cu credincioșii săi. Examinând deosebit pe preotul român declară așa: El până la moarte rămâne în credința și religia în care a fost și a ținut până acum și care l-a rămas dela înaintașii săi. Credincioșii, cari au fost de față, în numele lor și a celor cari n'au fost prezenți, unanim au declarat la fel. Credincioșii: Panta Ioan, Kertesz Todor, Koșma Todor, Oanca Petru, Kis Dumitru, Szilagyi Vasile, Kertesz Ioan, Kocsis Ștefan, Czifra Trma.

X. *Bârdești*: Mergând în Bârdești, preotul român Vasile de acolo cu credincioșii și bătrâni adunându-se, au mărturisit la fel ca preotul român din Pănet și credincioșii lui. Prezenți au fost acești credincioși: Szöcs Farkas, Gabor Dumitru, Simion Vasile, Moldvai Ștefan, Pele Nicolae, Maior Gheorghe.

XI. *Voiniceni*: Mergând în Voiniceni în casa judeului Pasztor Ioan, am chemat acolo pe preotul român Ioan, care la fel a mărturisit ca preotul român din Pănet. Credincioșii la fel, că în religia în care au fost și sunt, în aceea vreau să rămână până la moarte. Numele credincioșilor prezenți: Erkedt Ioan, Csizmadia Ioan, Pasztor Ioan, Kis Ioan, Pasztor Ioan cel mic, Maior Ioan, Antal Ioan, Kosma Matei, Petras Ioan, Fekete Ioan.

XII-XIII. *Bozed și Șamsudul de câmpie*: (=Șincai). Români din Bozed și Șamsudul de câmpie s'au adunat în fața noastră cu preoții lor și au declarat, că ei mai bine emigrează în altă țară, decât să-și schimbe religia ce au avut-o până acum.

cială, care va fi de mult folos nu numai parohului ci și creștinilor din parohie.

Nimic nu se face fără jertfă. Iar jertfa adusă cu chibzuință și sinceritate, umple inima de bucurie și mulțumire.

I. BRIE

† Ioan Ciupe

În liniștea patriarhală a satului Corneni, din regătina Lăpușului, Joi 12 August a. c., învățătorul Ioan Ciupe, a trecut la cele veșnice.

Cu 40 de ani în urmă făclierul Ioan Ciupe își aprinde torța la focarul ce ardea cu dârzenie în școlile românești din cetatea Sibielului. De atunci și până 'n ultima clipă a vieții sale, el a purtat această torță cu dragoste creștinească și cu demnitate românească. Patru decenii în slujba poporului nu l-au descurajat și moartea a trebuit să-l găsească în fruntea unui cor pe 4 voci, cu care colinda satele învecinate.

Și ca învățător confesional în parohia Gostila între anii 1907-1919, unde a lăsat neperitoare urme de activitate rodnică, dar mai ales ca revizor școlar a jud. Someș între cele 2 războaie mondiale el a dovedit cu prisosință atașamentul său

față de popor, calitățile-i de cărmaci și mai ales dragostea cu care știa să se jertfească.

Deputat eparhial, membru al diferitelor corporațiuni bisericesti și culturale, au fost compensațiuni simbolice unei vieți puse în slujba bisericii și a școlii, iar lacrimile țărănilor din Corneni și jur au fost cea mai frumoasă jertfă pe crucea prospătului mormânt.

Ionu Ciupe s'a dus dar opera lui se vor hrăni încă multe generații care-i vor binecuvânta memoria.

Pr. S. TURĂ

† Preoteasa Cornelia Șovrea năș. Bota

A trecut la cele veșnice pe neașteptate vrednica preoteasă Cornelia Șovrea de 51, ani soția Prot. A. Șovrea, din Fănațe, jud. Satu-Mare.

Inhumarea s'a făcut în 17 August a. c. în cimitirul bisericii ort. rom. din loc. Prohodul a fost oficiat de un sobor de 8 preoți, în frunte cu Prot. Gh. Gheție din Berința.

Plângerea și tânguirea familiei și a întregii asistențe au întărit vrednicia unei adevărate preotese.

Fie-i memoria binecuvântată în pilda ei vie.

CRONICA EVENIMENTELOR

INTERNE

Noul secretar general al Ministerului Cultelor Dr. N. Manu dela Brașov a fost numit secretar la Ministerul Cultelor în locul C. Părinte Dr. Vască care a dimisionat din cauză de boală.

Noul director al Cultelor. Cu deosebită bucurie vestim numirea în funcțiunea de Director al Cultelor a Cucernicului diacon Titus Țifu, președintele Sindicatului Culte din Cluj.

Noul director al cultelor este un om tânăr plin de putere de muncă, cu o frumoasă cultură teologică și politică.

Din partea „Renașterii“ a cărui colaborator a fost, cum și din partea tuturor colegilor îi urăm spor la muncă dorind să se facă „vrednic de îndoită cinstire“.

Comisiunea pentru reglementarea învățământului religios care a funcționat pe lângă Sfântul Sinod a conceput un proiect de regulament completat cu cererea de înființare a încă două institute teologice pe seama cultului ortodox.

Cerererea de înființare a încă două institute teologice la Cluj și Arad este intru totul justificată de proporția numerică a credincioșilor în raport cu numărul de institute cum și de nevoia de a putea plasa personalul educativ de grad universitar existent dela cele 5 Academii Teologice existente.

P. S., S. Episcopul Nicolae Colan care a lucrat în aceasta comisiune a binevoit a formula înființarea acestor institute suplimentare de în-

vățământ teologic, justificând atât necesitatea lor superioară cât și marea utilitate în a lor cele două orașe ardelen. Proiectul va fi înaintat spre aprobare Sf. Sinod care se va convoca la începutul lunii viitoare după care va fi supus aprobării Ministerului Cultelor și Consiliului de Miniștri.

Nădăjduim că forurile de stat va da curs dorinței unanime a românismului ardelean, care face cauză comună și chestiune de prestigiu din înființarea acestor două institute suplimentare la Cluj și Arad.

Un cablu electric, care alimentează cu curent Republica Populară Bulgară dela București Giurgiu-Ruscucuc este pe cale de a fi gata. Importanța și marea această lucrări care leagă cele două Republici pe calea prieteniei și a ajutorului reciproc, face cinste tehnicienilor români.

Cablu va fi trecut pe sub albia Dunării și pentru aceasta sa comandă din străinătate un material special pentru această lucrare.

EXTERNE

La Paris s'a deschis săptămâna aceasta, 21 Sept., Adunarea Națiunilor Unite. Se vor cerceta multe probleme între care: Situația din Palestina din Coreea, chestiunea Berlinului, oprirea înarmărilor și alte probleme ale păcii.

Din U. R. S. S. se vestește o sporire a construcțiilor de locuințe și a fabricilor care produc unelte de muncă. Se prevede chiar dreptul de a avea fiecare casa lui cu cel mult cinci încăperi și că în curând adevărate orașe nouă se vor construi pentru muncitori. Grăja deosebită sa

dă deasemenea pentru artiștii poporului care au la îndemână toate cele trebuitoare pentru ca să poată lucra și deaceea artele în U. R. S. S. sunt în plină dezvoltare.

Bogățiile naturale ale U. R. S. S. măsurate în miliarde de tone sunt următoarele: uleiă 1.654,4 miliarde tone; petrol 4,7 miliarde tone; fier 267,4 miliarde tone.

Rezervele de materii prime ale U. R. S. S. sunt asemenea mult mai

mare decât a celorlalte popoare. Astfel, după o socoteală recentă, U. R. S. S. are următoarele rezerve: Cărbuni 8,250 miliarde tone; petrol 7,965 miliarde tone; fier 500 miliarde tone; magnez 2,458 miliardz tone; apatite 623 miliarde tone; tubă 250 miliarde tone; păduri 3.000 miliarde tone. Dacă am socoti în kilogram numai cât lemn are U. R. S. S. ul am da peste următoarea cifră: 3.000.000.000.000.000 kg. lemn.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 4458/1948.

COMUNICAT

Intrucât prin noua Lege a Cultelor învățământul religios a fost lăsat în seama Bisericii, atragem atențiunea Cucerniceii noastre preoțimi să fie în așteptarea dispozițiilor pe care le va lua Sf. Sinod în aceasta privință.

Sf. Sinod se va întruni în ședință în a doua jumătate a lunii Octomvrie a. c. Dispozițiile ce le va lua în legătură cu catehizația le vom aduce la cunoștință preoțimei cât mai grabnic.

Cluj, la 29 Sept. 1948.

NICOLAE

Episcop

C. Hașcău

secretar

Nr. 4365/1948.

CIRCULARĂ

către Onor. membrii ai Adunării Propopoești electorale a protopopiatului Hida-Unguraș

În temeiul delegației primite din ședința Consiliului Eparhial din 29 Sept. 1948, pentru săvârșirea actului alegerii de protopop al tractului Unguraș, în conformitate cu dispozițiile § 14, 15 și 16 din Regulamentul pentru procedura la alegerea de protopop, prin aceasta.

Convoc:

1. Consiliul Protopopesc al Tractului Unguraș pe ziua de 31 Octomvrie 1948 ora 9 a. m. în cancelaria oficiului protopopesc din Hida.

2. Adunarea protopopească electorală a tractului Unguraș pe aceeași zi la ora 11 a. m. în biserica ort. din Hida.

Înainte de actul alegerii se va sluji la ora 10 a. m. Sf. Liturghie, împreună cu invocarea Duhului Sfânt în biserica ortodoxă română din Hida, la care sunt invitați să participe toți membrii Adunării Propopoești.

Cluj, la 29 IX. 1948.

Comisar Consistorial:

Prot. Stavr. Ioan Rușdea

Nr. 137/1948.

Concurs repetit

Pentru întregirea postului de paroh la Războieni-Cetate, parohie de cl. I., tractul Turda, vacantă prin pensionarea titularului, se publică concurs, cu termen de 30 de zile, dela prima publicare în „Renașterea“.

Beneficiile împreună cu acest post sunt:

1. Nebugetară.
2. Casă parohială constătătoare din 4 camere și bucătărie, supraedificate și grădină de circa 2 jug.

3. Sesiune parohială de 28 jugăre arător și fânaș.

4. Venitele stolare benevole după serviciile prestate.

Candidații își vor înainta în termen legal, cererile Veneratului Consiliu Eparhial, însoțite de prealabila aprobare de candidare dela P. S. S. Episcopul Nicolae și se vor prezenta cu încuviințarea noastră în parohie, spre a face cunoștință cu parohienii.

În înțelegere cu Consiliul parohial din Războieni-Cetate, în ședința din 4 Mai 1948.

Aurel Gliga, protopop.

Nr. 2199/1948. Aprobare.

Cluj, din ședința Consiliului Eparhial ținută la 12 Mai 1948.

NICOLAE

Episcop

Const. Hașcău

secretar

Nr. 4392/1948.

CONCURS

Pentru ocuparea posturilor de diaconi-secretari protopopești la centrele: Tg. Mureș, Turda și Alba Iulia se publică concurs cu termen de 15 zile.

Reflectanții trebuie să aibă studiile teologice (licențiați sau absolvenți ai Academiei Teologice), urmând să-și înainteze în termenul legal cererile și actele personale conform Codului Funcționarilor Publici. Consiliul Eparhial.

Cluj, din ședința Consiliului Eparhial dela 22 Septemvrie 1948.

NICOLAE

Episcop

C. Hașcău

secretar

Episcopia Ortodoxă Română Cluj

Nr. 4464/1948.

Publicație

Se aduce la cunoștința celor interesați că în conformitate cu dispozițiile art. 18 și urm. din Regulamentul pentru înstrăinarea bunurilor imobiliare bisericesti, precum și L. C. P., în ziua de 1 Noemvrie 1948 orele 10 a. m. se va vinde prin licitație publică cu oferte închise, terenul în suprafață de 208 stj. p. proprietatea acestei Episcopii, situat în Cluj, str. Garibaldi Nr. 19 cuprins în cartea funciară sub Nr. 8708, Nr. top. 10.718.

Orice alte informațiuni se pot lua dela Consiliul Eparhial din Cluj, Piața Malinovski Nr. 18 secția economică, în fiecare zi de lucru între orele 10—12 a. m., unde poate fi văzut și caietul de sarcini.

Cluj, din ședința Consiliului Eparhial dela 29 Octomvrie 1948.

Consiliul Eparhial.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj